

sore curiam suam circa Epiphaniam
Domini apud Heribolim habente, pri-
vipes evadunt ex exercitu oppidum du-
cis Haltislobin absident, expugnant, et
destruunt. Ipse quoque dux non mu-
dicas eis intulit clados, unde et Nort-
husin incendit. Inde hostili manu
Thuringiam ingressus incendio mul-
ta vastans, Molhusin adiicit, cepit, et in-
cendit. Ipse ep̄iam Heinrichus, dux Saxo-
num potens et famosus inter regni pri-
mates presentiam suam jam diu ma-
gestati regie animose substrahens, velut
improbus invasor multarum ecclesia-
rum, ac violentus opressor Christi pau-
perum, ex sententia imperatoris et un-
animi consensu ep̄iscoporum et prin-
cipum suis omnibus abdicatus, prescri-
bitur, et Saxonie ducatus eidem per
censuram ^{secundum} presentium ablatus, Bern-
hardo omni de ^{a)} Antel ^{b)} addicitur, et
propter hoc volunt haberi pro princi-
pibus. Patrem vero ep̄is dem ducatus
trans Werram Philipo Coloniensi an-
chiesepiscopo in beneficiaverat. Divatum
vero Bavarie Otto palatinus Noricorum
suscepit, germanus Conradi Salzbur-
gensis archiepiscopi. Plura vero bene-
ficia, que dux habuerat, ecclesie rece-
perunt. Ludovicus vero Landgravius Thu-
ringie, que ^{c)} iussu imperatoris avunculi
sui, nec non rogatio Thuringiensis archiep-
iscopi ceterorumque principum Gos-
larie

Cr. I. S. I.

northusin

molhusin

^{a)} oblatus c. sedm

Cr. I. D. 1181.

b) in beneficia rat c

c) om. c.

gosslanie